Ч. 117. Пятниця 28 мая (10 червня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Подорож Найд. Архікн. Фридриха до Анґлії. — З Делеґаций. — Справа ческо-німецких переговорів. — Справа марокканьска. — Росийско-японьска війна).

До „Pol. Korr.“ доносять з Льондону, що там на повитане Найд. Архікн. Фридриха пороблено великі приготовленя і все складає ся на то, щоби гостина єго в столици Анґлії стала ся для жителів міста порою виїмкових торжеств. Згадана ґазета каже дальше: Можна як найбільше рішучо завірити, що гостина Архікнязя Фридриха на анґлійскім дворі не має зовсім ніякого політичного значіня, а всякі иншi вісти суть лиш видумкою фантазиї. Одинокою задачою Архікнязя єсть доручити королеви Едвардови інсиґнії ціс. і кор. маршалка польного.

Сесия спільних Делеґаций вже закінчила ся. Вчера відбуло ся послїдне засїдане. З порядку дневного залагоджено ряд петиций і інтерпеляций. Дел. Дулємба реферував між иншими петицию міста Ярослава о основане також низшої войскової школи реальної. Петицию відступлено правительству до увзглядненя. Так само відступлено правительству до увзглядненя петицию, щоби музики войскові не робили конкуренциї цивільним. По ствердженю згідности ухвал обох Делеґаций висказав ґр. Ґолуховский подяку Монарха і сесию закрито окликом в честь Є. Вел. Цїсаря.

В справі ческо-німецких переговорів маючих на цїли помирене обох народів настала застоя, котру майже можна уважати за конець цїлої акциї помиреня. Ческа „Politik“ доносить именно, що німецкі партиї не хотять перепустити навіть справи запомог для населеня потерпівшого від нещасть елементарних. Всякі вісти о веденю якихсь переговорів межи Німцями а Чехами суть безосновні. Правительство відмовило всякої інґеренциї а Німцї не хотять запускати ся в ніякі переговори.

Справа марокканьска а радше договір Франциї і Анґлії в справі марокканьскій зачинає лякати Ішпанію. Пос. Віллянуева порушив онегди в ішпаньскій палаті послів справу марокканьску і сказав, що на єго думку Ішпанія підчас веденя переговорів грала лиш підрядну ролю. Франция і Анґлія признали право Ішпанії лиш що до місцевостий Мелілля, Цевта і островів Кафарінас, а впрочім виключили єї від всіх иньших точок. Бесїдник зазначив, що ішпаньске правительство мало обовязок постарати ся о признане прав народу. Президент міністрів Маура має дати відповідь на сю бесїду.

З поля росийско-японьской війни наспіла нинї вельми сензацийна вість, що Японцї здобули вже Порт Артур. Вість ту одержала нинї рано віденьска „N. fr. Presse“, але потвердженя єї ще й доси нема. Вісти однакож, які надходять з поля війни, кажуть здогадувати ся, що під Порт-Артуром веде ся страшна борба. Бюро Райтера доносить именно з Чіфу:

Хіньскі купцї, що за призволенем росийских властий виїхали вчера рано на 50 джунках (хіньских лодках) і тут прибули, розповідають всїлякі, декотрі просто суперечні вісти. Всї однакож годять ся в тім, що від чотирох днів з віддалї яких 10 миль від Порт Артура на суши лютить ся страшна борба. Лиш три великі і якась скількість малих суден знаходить ся в Портї Артура. Що стало ся з иншими великими кораблями, не уміли Хінцї сказати. Дальше доносять, що всї форти потерпіли більше або менше від бомбардованя Японцями і що в послїдних днях міни заложені у в'їздї до Порт Артура повибухали в наслїдок бурі.

Росийска аґентия телеґрафічна оголосила таку телеґраму з Ляояну: Хінцї, що прибули тут з полудня, подають згідно, що дня 6 червня Японцї виконали кілька сильних атаків на Порт Артур рівночасно від сторони моря і суші. Атаки зовсім відперто, при чім тре-

9)

БЕЗ МОВИ.

(З российского — *Володимира Короленка*.)

(Дальше).

— Встидавсь би ти, Димо — сказав вкінци Матвій. — До кого ти подібний і що ти зробив з собою?

Димі було так, як тому, що прийшов на ярмарок і там замітив, що забув натягнути штани... Він відвернув голову, закрив уста рукою і відозвав ся заклопотаний, якимсь солодким голосом:

— Оттак бачиш... Пійшов я з тим проклятим Ірляндцем до голяря, аби трохи остригти ся. Вір менї, Матвію, щиру правду тобі кажу, я хотів лиш трохи... А що з того вийшло. Посадили мене на крісло з поручами. Таке добре крісло, знаєш, тільки скоро лиш в него сяде ся, то пропало. Ноги сейчас підкине до гори, голову задре назад: Бог знає, просто так як з вівцею, що єї ріжуть... Бачу я, що він цїлком не те робить, що повинен, але не можу рушити ся. Відтак заглядаю до зеркала і сам себе не пізнаю. „Що ти зробив зі мною — кажу я — ти песїй сину?“ Але они оба такі вдоволені, клепають мене по плечи: Well, well, very well!

Дима засунув ся тихо під покривало і поклав ся як найблизше краю. Однако коли вже сьвітло в комнатї погашено і послїдний Американець поклав ся спати, він ще раз лукаво зітхнув, поклав ся вигіднїйше, а вкінци сказав:

— Ну, але то чей признаєш, Матвію... Так чоловік більше похожий на Американця.

— Чогож ти мусиш бути похожий на Американця? — спитав Матвій холодно.

— А знаєш ти — відозвав ся Дима живо, не зважаючи на єго питане — коли я ще до того у одного жида на торзї виміняв то одїнє... очевидно за малою доплатою.. то на улици приступив вже до мене якийсь пан і промовив до мене по анґлійски...

— Ах, Іване, Іване! — сказав Матвій з таким огірченем, що Дима почув немов яке уколене і він неспокійно порушив ся на своїм місци. — Отсей Берко мабуть правду каже: ти вскорі і на свою віру забудеш...

— Деякі люди — воркнув Дима обертаючи ся — такі уперті, як лозївский бик... Они волїють, аби їх на улици обкидали огризками...

— Тепер вже Лозище, де ти родив ся, стало у тебе ганьблячим прозвищем — відповів Матвій і замовк. Дима воркотів ще якусь хвилю і кидав ся по постели, зітхнув кілька разів і почав відтак знов тихо і облесним голосом:

— Не слухай ти того Берка. Ось він того Ірляндця поганьбив. І цїлком дармо. Знаєш, я вже довідав ся, що властиво є та таммані-гель і як продає ся свій голос. Дуже проста річ. Бачиш: они вибирають собі тут начальника міста, судиїв і прочих урядників. Одні подають свої голоси на одних, другі на других. Очевидно, що кождий хотів би мати верх. І они платять, тілько кажуть: голосуйте на мене. Той збере десять голосів, тамтой двайцять. Матвію, слухаєш?

І хоч Матвій нїчого не відповідав, говорив Дима дальше:

— І оно після мене дуже справедливо: хочеш сам щось мати, то дай другим. І знаєш що ще?

Тут притишив Дима свій голос до шепоту і цїлком обернув ся до Матвія:

— Они кажуть, той Ірляндець і жид, у котрого я купував одїж, що й ми могли би. Очивидно наші голоси не цїлком важні, але все таки щось они варті.

Матвій хотів саме дуже остро на те відповісти, але в тій хвили роздав ся з одного з ліжок гнївний голос Американця. Дима похопив з того лиш одно слово devil, але то вистало, аби зрозуміти, що їх обох посилають до чорта, за те що другим не дають спати... Він скоро сховав ся під покривало.

На горі в малій комнатї спали обі дівчини Рожа і Анна. Коли клали ся, поглянула Рожа на Анну і спитала:

— Може вам буде неприємно спати в однім ліжку разом з жидівкою?

Анна почервоніла і змішала ся.

Она саме хотіла помолити ся, виймила свій образок і хотіла повісити єго де в кутику на стінї, коли слова Рожи пригадали їй на то, що она в жидівскім домі. Не знаючи що почати, стояла безрадно з образком в руцї. Рожа глядїла на неї заєдно, а відтак сказала:

— Ви хочете молити ся, а я вам перешкаджаю... Я зараз вийду, добре?

ту армію японьску зовсім знищено. Положенє войск японьских на півострові Квантун єсть фатальне. З того самого жерела доносять дальше, що обі ескадри російскі у всхідній Азиї сполучили ся під Порт Артуром і відбула ся велика морска битва, підчас котрої знищено чотири великі кораблі японьскі. — Скілько правди на тім, годі знати; але то вже треба тут зазначити, що о знищеню третої армії японьской не може бути й бесіди, бо під Порт-Артуром стоїть лиш часть тої армії призначена до облоги а о сполученю обох ескадр — яких не сказано, мабуть владивостоцкої з портартурскою — також не може бути й бесіди, бо ледви чи Того би допустив до того.

Новинки.

Львів дня 9-го червня 1904.

— **Запомоги для вдів** і сиріт по сьвящениках всіх трех епархій буде розділяти товариство „Ризниця“ в Самборі, а то 21 запомог для вдів по 40 К і 21 запомог для сиріт по 30 К. Просьби треба вносити до 25 с. м. через дотичний уряд деканальний. Першеньство мають ті вдови і сироти, котрих мужі зглядно батьки причинили ся до розвою товариства.

— **Аматорске представленє.** Заходом читальні „Просьвіти“ в Жидачеві відбуде ся там в неділю дня 12 с. м. аматорске представленє. Виставлена буде комедия Гр. Цеглиньского „Ворожбит“. Початок о годині 7 вечером.

— **Велика крадіж.** До львівскої поліциї донесено, що в громаді Крогільци, гусятиньского повіта, украдено тамошному посесорови фільварку в послідних днях 24 тисячкоронових банкнотів і 7 банкнотів стокоронових. Серий і числа банкнотів тисячкоронових подав властитель до відомости поліциї.

— **Смерть при будові.** З Товмача доносять: 56-літний підприємець будівляний Йосиф Сплавник, занятий при будові дому на обшарі двірскім в Долгім, упав оногди в наслідок власної неосторожности так нещасливо з руштованя, що на місци погиб.

— **Експльозия.** З Березова доносять: Оногди в Гумнисках, під Березовом, в копальни нафти Тов. галицкого в хвили, коли робітники були заняті відкриванем рур, настала експльозия, а відтак пожар. Двох робітників тяжко попарених, а іменно: Глуг і Петрицкий, один попарений легко.

— **Затроєнє студениною.** В справі затроєня родини Вержбиньских, о чім ми оногди писали, викрило слідство поліцийне, що тої нездорової студенини купило в склепі Яйка 25 осіб і всі они занедужали. Більшу половину затровних відставлено до загального шпиталя. Швець Вержбиньский помер вже, прочі недужі остають в лїченю.

— **Нещастна пригода з оружием.** В селї Яблонові, гусятиньского повіта, лучила ся оногди сумна пригода. Механик, занятий у властителя двірского обшару, Володислав Пачесньовский, так неосторожно поводив ся в своїй робітни з попсованим револьвером, в котрім був ще незамічений ним один набій, що револьвер випалив, а куля застрягла в животї двірского льокая Гринька Луцького, котрий по кільканайцятьох годинах помер.

— **Пожар.** З Перемишля доносять, що в селї Яксманичах, перемиского повіта, погоріло оногди 16 господарств з будинками мешкальними.

— **Обікража колектури.** Вчера по полудни межи годиною 3 а $3^1/_2$ отворив якийсь злодій витрихом двери до льотерийної колектури в Ринку ч. 9 у Львові, відтак розбив замок до шуфляди і украв дрібною монетою около 1000 К.

— **Кровава бійка.** Іван Гаразда, швець, прийшов вчера около години 6 вечером відвідати товариша Ант. Кучковского, також шевця, при ул. Вірменьский у Львові. В часї розмови Кучковский жалудав ся перед Гараздою на свого челядника Фел. Яворского, що не уміє робити і псує шкіру. На ті слова підійшов Гаразда до Яворского і почав єму давати науки, аби не робив майстрови шкоди, коли не уміє робити. Яворский на ті докори чужого майстра попав в злість і відповів Гараздї: „подиви ся на Бриґідки а не на мою роботу“. І знов злість вхопила другого. Гаразда зловив за бляшаний кубок і кинув ним в голову Яворского, та тяжко єго скалїчив. Яворский, що держав в руцї шевский ніж, зірвав ся із стілця, замкнув двері, аби Гаразда не утік, відтак вхопив его за горло і пхнув ножем в груди коло серця, відтак скалїчив єму ліву руку, котрою Гаразда заслоняв ся, а вкінци пхнув его ножем в долїшну губу. Раненого відставила ратункова стация до дому. Рани поки-що не грозять смертию. Яворского арештовано.

— **Дезертири.** В послїдних днях — як пишуть тутешні часописи — переїхало через Львів кількасот російских дезертирів, переважно Жидів. Границю переступили по части коло Бродів, по части коло Гусятина, а походять з Одеси, Волини, Кишинева, а також з Конгресівки. Майже всї належать до резервової армії, мали навіть вже в руках карти з покликанем до активної служби, однак попродали все движиме і недвижиме майно і полишивши жінки, дїти, утекли. Ті, котрі перейшли брідску границю, оповідали, що разом з ними утік також полковник та капітан, оба в мундурах, які зложили на границі. Задержавши ся кілька годин у Львові, виїхали до Відня, шоби звідтам удати ся по части до Н. Йорку, по части Аргентини, де наміряють посьвятити ся рільництву.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“** видано в маю с. р. 15.557 важних поліс з премією 147.626 К 39 сот.; разом від 1 січня до 31 мая с. р. було 55.634 важних поліс з премією 535.174 К 41 сот. Попередного року за той сам час було 46.912 важдних поліс з премією 451.741 К 39 сот.; сего року отже о 8.722 поліс і 83.433 02 сот. премії більше.

Шкід в маю зголошено 227. (Більші пожари були: в Убини 9 шкід, в Бриняцях церк. 10 шкід, в Річици 21 шкід, в Висміпівцях 16 шків, в Радчу 9 шкід, в Михалевичах 8 шкід, в Сервирах 12 шкід, в Виткові нов. 15 шкід, в Розджалові 6 шкід). — Разом від 1 січня по конець мая було 620 шкід, з котрих 584 вже виплачено, 23 находить ся в ліквідациї а виплату 13 шкід (в сумі 7 441 К) з причин правних на разі вдержано.

Заклопотанє Анни збільшало ся. Она бо справді думала, чи можна молити ся в присутности жидівки і чи жидівка позволить, аби в єї хатї молено ся по християньски.

— Ні — відповіла она. — Лише... я гадала, чи й вам не буде немило?

— Моліть ся — сказала Рожа коротко і почала стелити ліжко. Анна змовила вечірну молитву і дївчата роздягли ся. Відтак скрутила Рожа ґаз і в комнаті стало темно. Хвильку пізнїйше видко було вікно як ясне пятно в загальній пітьмі, а на дворі перед вікном, високо над вічно клекотячим містом стояв на небі малий блїдий місяць.

— О чім думаєте? — спитала Рожа лежачу побіч неї Анни.

— Думаю, чи й у нас, в нашім місточку видко той місяць.

— Ні, єго не видко — відповіла Рожа. — У нас тепер день... А ви з котрого міста?

— З Дубна.

— Дубно — сказала — Рожа тихо. І ми жили в Дубнї... А чому ви звідтам виїхали?

— Двох моїх братів вже перше вийшли за границю... Ми жили з батьком і наймолодшим братом. І тоді брата... заслано.

— А що він зробив?

— Він... Не гадайте... Він не злодій і нічого такого, лише...

Она зупинила ся, бо не хотїла сказати, що він, коли був жидівский погром, помагав бурити доми, а відтак разом з иншими кинув ся на войско... Она гадала, що буде лїпше нїчого про те не говорити і змовчала.

— Щож такого — сказала Рожа — кождого може стрітити нещастє. Ми жили тихо і спокійно і також о тім не думали, аби так далеко виїздити. Але відтак, ви може знаєте о тім, що були жидівскі погроми... Ну, чого властиво люди хотять!... У нас всьо понищено... а моя мати...

Голос Рожи дрожав.

— Она була слаба... а они єї дуже налякали... і она умерла...

Анна подумала, що добре зробила, не сказавши Рожи всього про брата... Серце їй так дивно стиснуло ся... І довго ще лежала мовчки і всьо видалось їй дивним: то глухо клекотяче місто і люди в нїм, і то, що она разом з жидівкою спить в одним ліжку і що она в жидівскій комнаті молила ся і що та жидівка не видавалась їй тепер такою, як була би видавала ся дома, в старім краю...

Вже сїріло, коли вкінци дївчата позасипляли. І саме в тім часї зірвав ся Матвій з легкого сну і дармо силував ся нагадати собі, де він і що з ним стало ся. На дворі за стїною почало на хвильку притихше місто на ново рушати ся. З якоїсь близької стациї роздав ся знов гук колїс і вже мов вітер в лїсї перед слотливим ранком перелетів з шумом перший поранний поїзд. Побіч Матвія лежала на другій подушці голова Дими, але Матвій лиш з трудом міг пізнати приятеля. Лице Дими було червоне, бо вузкий ковнїрек, котрого він на ніч не здоймив, стискав єго шию. Єго давний довгий, козацкий вус був коротко підстрижений і один конець сторчав тонко закручений кінцем до гори. Взагалї відчував Матвій на вид того майже чужого лиця щось немов би обиду. Єму здавало ся, що Дима став тепер для него дуже далеким.

XI.

І справді зараз на другий день рано можна було замітити, що Іван Дима почав рішучо в свою некорнсть зміняти ся...

Коли пробудив ся і скоро закинув на себе нову одїж, першою єго роботою було приступити до зеркала і попідкручувати вус, що зробило єго цїлком неподібним до давного Дими. Матвієви сказав ледве добридень і зараз підійшов до Ірляндця Падді'ого та — видимо гордий на єго знакомство і немов би силував ся похвалити ся перед Матвієм — розпочав з властивою собі свободою довгу розмову. Між тим Матвієви видавало ся, немов би всї другі Американці споглядали на Диму з усьміхом.

Гості містера Борка творили досить мішане товариство. Були там Німці, Італїянці, двох або трех Анґлїйців і кількох Ірляндців. Часть тих людий видавала ся Матвієви поважними і спокійними. Они повставали рано, поумивали ся в сусїдній комнатї, говорили мало, випили свою каву, яку їм подавала Рожа і Анна і пійшли відтак до своєї роботи, або глядати роботи. Але була там також цїла купа таких людий, що цїлий день сидїли дома, курили, жовали тютюн і обридливо плювали, при чім старали ся все поцїлити в комин, часом через голови своїх сусїдів. Они не мали нїяких означених годин працї. Часами виходили всї разом і тодї кликали Диму, аби з ними ішов... В їх бесїдах повтаряло ся часто слово таммані-гель.... Інтереси тих людий мусїли видко в тім часї рішучо добре йти. Коли вернули з своїх прогульок, чути було часто їх голосний сьміх. І Дима сьміяв ся з ними, що видавало ся Матвієви незвичайно поганим.

Так минули ще два або три дни

Характер Дими чим раз більше псував ся. Правда в бесїдї поробив він великі, навіть незвичайні поступи. За два тижднї на мори і за кілька днїв у Борка вивчив ся він говорити цїлі реченя, міг спитати о дорогу, торгувати ся в склепі і при помочи рук і ріжних рухів розмавляв з Паддім так, що той єго розумів і єго слова другим переказував.... Против того очивидно не можна було нїчого мати. Але Матвія болїло і гнївало то, що Дима говорив не просто і звичайно лише так, немов би кого малпував: висував спідну губу і жовав і сичав і гарчав. „Коби хоч брав собі примір з жида — гадав Матвій. — Той також говорить з Американцями їх мовою, але як поважний і статоч-

Сума всіх 620 шкід разом з коштами лїквідациї виносить загально 396.324 К 22 сот., з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 174.993 К 86 сот.

Фонд Товариства виносить з кінцем мая 1,070.068 К 84 сот.

— **Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові** за час від 1 січня до 31 мая 1904 р. (сотики пропущено).

I. Вкладки щадничі:

Вложило 931 сторін . . . (241 нових книжочок)	469.747 К	— с
Виняло 499 сторін . . . . (141 сплачено цїлковито)	215.591 „	— „
Стан з кінц. мая р. 1904 . (на 1659 книжочках).	1,698.746 „	— „

II. Позичкн на скрипти і векслї:

Удїлено 364 нових позичок в сумі	258.960 К	— с
Сплачено 174 цїлковито і рати в сумі	187.309 „	— „
Стан з кінц. мая р. 1904 у 2695 довжників . . .	1,403.472 „	— „

III. Удїли членьскі:

Вплачені від 3001 членів .	115.947 К	— с

IV. Фонд резервовий і резерва на страти	23.522 „	— „
Разом фонд власний . .	139.469 К	— с

V. Цїнні папери, вкладки в банках і Товариствах, готівка на рахунках біжучих і в касї, виносять 31/5 суму	506.994 К	— с

Можемо удїляти навіть більші позички на пр. на купно землї при парцеляциях великих обшарів; рата амортизацийна $\frac{1}{2}$ річна при сплатї 15 лїтної виносить 5·18 від 100 корон.

Відозва.

Як минувшого року так і на слїдуючий рік шкільний (с. є. від вересня б. р.) наміряє Руске Товариство педаґоґічне у Львові вести дальше дорожший інститут для заможнїйших дївчат. Однак сей інститут буде могло Товариство тоді провадати далї, наколи найдесь достаточне число кандидаток, які рефлєктували би на приміщене в тім інститутї. Щоби отже Видїл заздалегідь міг обчислити, чи фонди Товариства позволять на веденє і на дальше сего інститута, просить ся інтересованих, щоби по даня о прuнятє до сего інститута внесли найдальше до дня 10 липня с. р. на руки Видїлу (Львів, пл. Стрілецка ч. 6). Цїле удержанє коштувати буде місячно 45 корон. Поданя мають внести і ті учениці, які вже і того року мали в тім інститутї приміщене. — Львів, 4 червня 1904 р. — *Видїл.*

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 9 червня. До „Berl. Tagebl.“ доносять з Севастополя, що страшний вибух знищив стоячий там корабель російский „Смоленьск“ містоти 10.000 тон. Загально припускають, що вибух був дїлом анархістів. „Смоленьск“ з набором зброї і муніциї був вже раз в дорозї до всхідної Азиї, але задержаний в Порт Саїдї вернув назад до Одеси.

Берлин 9 червня. З Йокагами доносять до „Lokal. Anz.,“ що значні сили російского войска суть дїйство в дорозї з Манджурії на полудне. В японьских кругах войскових уважають однакож той марш армії Куропаткіна до Порт Артура за спізнений. Освободженє було можливе перед битвою під Кінчу; нинї вже дорога замкнена.

Льондон 9 червня. До „Times-a“ доносять з Чіфу, що дня 7 с. м. межи 3. а 5. годиною рано чути там було сильний гук пушок в стороні як Порт Артур. Гук той чули також кораблї переїзджаючі тої ночи коло островів Міаутау. Їх залога розповідає, що виділа сего дня блєск рефлєкторів електричних. — Подібні вісти надходять з Чинчу (місцевости положеної як і Чіфу на хіньскім побережу напроти Порт Артура). В Чіфу здогадують ся з того, що фльота японьска по довшій перерві розпочала знову острілювати Порт Артур.

Константинополь 9 червня. Порта повідомила амбасадорів Австро-Угорщини і Росиї, що послїдний замах на зелїзници виконано за помочию пекольної машини. Після одної версиї член комітету, іменем Мірдзе, надав в Ґевґелї пекольну машину в скрини яко пересилку масла; після иньшої версиї скриня була зделярована яко пересилка книжок і надана в Софії якимсь Богдановом.

Петербург 9 червня. Російска аґенция телєґрафічна доносить: Припускають тут, що в депеші, яка наспіла в ночи з Ляояну, була похибка телєґрафічна: замість слів „при чім знищено трету армію японьску“ має бути: „при чім знищено трету часть армії японьскої“. (Гляди: „Вісти політичні“ — Ред.).

Токіо 9 червня. Всїлякі чутки, мов би в заливі Талїєнван затонув японьский панцирник „Шікішіма“. суть зовсїм безпідставні.

Курс львівский.

Дня 8-ого червня 1904.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 —	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573·—	583 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	370·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98·80	99 50
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}\%$	101 50	102.20
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	101·50	102.20
4% листи застав. Банку краєв. .	99·20	99·90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	99 30	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99 —	99·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 50	100 20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем	102 80	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99 50	100 20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	97·—	97·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	76·—	82·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53 —	55·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	29·—	30 —
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	67·—	72·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	21·10	22 10
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117 15	117 65
Доляр америк.	4·80	5 —

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

ний чоловік.“ Але Дима вимазляв вже й слова „містер Борк“ якось дивно, немов би харчав: „Містегк Бигк.“ А деколи відзивав ся — очи видно коли забув ся — навіть і до Матвія „містер Метю“.... В таких случаях глядів на него Матвій довго і немов з докором і тоді Дима трохи встидав ся.

Одного дня, коли Падді довгий час наставав на Диму, вказуючи при тім заєдно очима на Матвія, вийшли они оба з хати, імовірно до жидівского крамаря, котрий їм в тяжших случаях служив за товмача. Коли вернули, прийшов Дима до Матвія і сказав:

— Слухай, Матвію, що я тобі скажу. От се сидимо ми тут оба без роботи і лиш проїдаємо наші послїдні гроші. А між тим ми могли би справдї щось заробити.

Матвій поглянув і ждав, не кажучи слова, що скаже Дима дальше.

— Бачиш; онті шість, они всї аґенти від таммані-гель. То, бачиш, таке товариство. Вскорі відбудуть ся вибори. І они хотять вибрати одного із своїх начальником міста. І тодї будуть і всї инші вибрані з їх партиї. Отже як так стане ся, то они будуть могли робити в містї, що їм захоче ся.

— І щож дальше? — спитав Матвій.

— Отже они саме тепер збирають голоси. Они кажуть, що коли би мали оба наші голоси, то заплатили би більше як за один мій голос. І остаточно що то нас коштує? Треба лиш записати ся тут в однім урядї і не казати, що ми лиш недавно приїхали. А тоді.... Але они вже всьо зроблять і покажуть....

Матвій пригадав собі, що Дима вже раз говорив про те; пригадав собі також на поважне лице містера Борка і на згірдний погляд єго сумних очий, коли говорив про занятє Падді'ого. З того всього в Матвієвій души зродила ся постанова, а в своїх постановах був він упертий як бик. Тому він рішучо відмовив.

— Але чому не хочеш? Скажи! — питав невдоволений Дима.

— Не хочу — відповів Матвій уперто. — Голос не на те даний чоловікови, аби він єго продавав.

— Ех, дурниці! — сказав Дима. — Атже ти й по тім не останеш без голосу. Навіть не захрипнеш. Коли люди хотять що купити, то чому їм не продати? Все таки мошонка буде тоді повнійша а не порожнїйша....

— А пригадуєш собі, як раз писар намовляв нас, аби ми підписали єго папір? А що було би тоді з того вийшло?

— Гм... так... — воркнув Дима трохи збентежений. — Ми були би стратили всю свою землю! Так, але там мали ми що стратити. Але тут, що нас обходить? Чорт бери, дають гроші і конець.

Матвій не найшов на те відповіди, але він був твердий.

— Не пійду — сказав — і коли-б ти мене послухав, то також не пійшов би. Не вдавай ся ти з тим драбугою.

І він просто показав пальцем на Падді'ого, котрий уважно прислухував ся розмові, а коли побачив, що Матвій показав на него, кивнув вдоволено головою. Дима очевидно і не думав слухати Матвія.

— Ей, що! — сказав він. — Коли ти такий, то зарабляй собі сам. Все таки то щось....

І того самого дня повідомив єго, що він вже записав ся....

(Дальше буде).

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 ½ % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички . . . .**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льокованї в банках і на рахунках біж. .**	**280.681 К**
Фонди резервові .	**21.318 К**		

Полїсюк і Патрах
в Стрию
поручають
свої правдиві стрийскі

КОСИ

з сріблистої стали, заосмотрені охоронною маркою „**січкарня**“. Коси визначають ся незвичайною легкостию і подвійним патентованим гартом, так що перевисшають вироби инших фабрик. Коси зладжені в формах уживаних в краю і довільній довжинї і коштують:

цм.	60	65	70	75	80	85
К	1·80,	1·90,	2,	2·10,	2·20,	2·30
цм.	90	95	100	105	115	
К	2·40,	2·60,	2·80,	3,	3·40.	

За всї повисші прикмети наших кіс приймаємо ґарантию.

МІД **знаменитий, десеровий, курацийний**, в власної пасїки 5 клгр. **лиш 6 корон** франко. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о медї варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. **Іванчани.**

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвеник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Днїпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд русько укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** в історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки**, Казка про сонце та його сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом I. Недопада. (Телефона ч. 527).